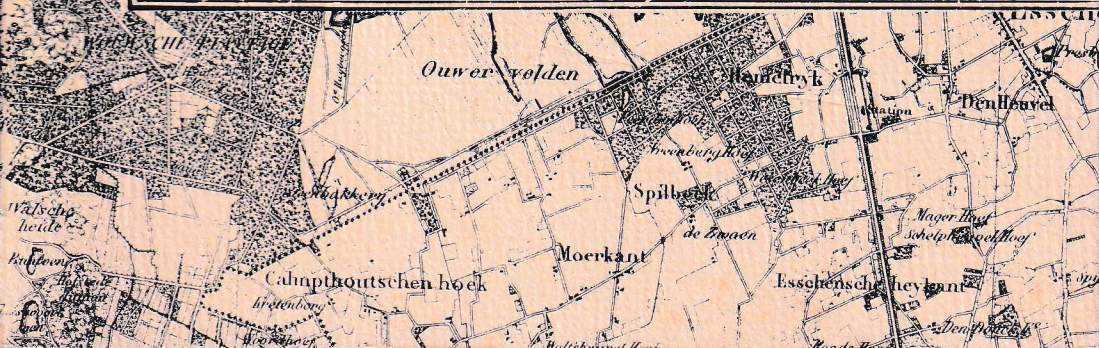

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

2- '87

Kaaike Boven

Zilveren wijkvereniging tussen Donk en Schoelie-end

Een wijkvereniging is iets wat in onze tegenwoordige, jachtige tijd een vergeten fenomeen is geworden. Burenhulp zoals die vroeger voorkwam en waaruit ook veel wijkverenigingen zijn ontstaan, komt in steeds mindere mate voor. In steden is het vaak al zover gekomen dat men alleen van het naambordje op de deur nog weet wie de buurman is. Een wijkvereniging die 25 jaar bestaat, mag dus best als iets uitzonderlijks worden beschouwd. Kaaike Boven in Wouw is zo'n wijkvereniging en als een kleine 'ode' aan oprichters, bestuur en leden een korte impressie van de geschiedenis van deze wijk. 1)

Het oudste notulenboek dat de vereniging rijk is, begint op 18 mei 1962 met de oprichtingsvergadering. Dat gebeurde in het toenmalige café van Kees Heijmans aan de Nieuwstraat. 2)

Het staat er allemaal zo simpel "het oprichten van een wijkvereniging omdat de wijk Markt te groot werd". Maar wat is er niet aan vooraf gegaan! Ruzie, roddel en achterklap. Want zo rustig als het in het verslag staat, moet het beslist niet gegaan zijn. Op de splitsingsvergadering met de Marktbewoners is het er hard aan toe gegaan. Er is bij wijze van spreken gevochten om elk huis. Tot dan toe behoorden behalve de Nieuwstraat ook de Schoolstraat en de Doeldreef tot de wijk, maar nu bleef alleen de Markt over met een stukje van de Bergsestraat. En dan het linker stuk van de Nieuwstraat. De grote voorvechter van dat stuk was P.Hermans, die daarbij beslist de nodige harde woorden heeft laten vallen. 3)

Op de splitsingsvergadering werd ook het kassaldo gedeeld en de bewoners van de nieuwe wijk Nieuwstraat/Schoolstraat gingen met 50 gulden naar huis. Op de vergadering van 18 mei trad bovenmeester Toon van Oers op als voorzitter en samen met 13 aanwezigen werd de nieuwe wijk opgericht. Achter de schermen moet er toch al het een en ander gere-

geld zijn, want op koninginndag was er deelgenomen aan de volksspelen en de aanwezigen werden op de vergadering nog getrakteerd. Toen was er nog f 45,-- over. 4)

In de oprichtingsvergadering werd Ant. van Oers tot voorzitter gekozen en als bestuursleden Jo Gabriëls-de Jong, Kees van Oorschot (secretaris), Kees van Loon (penningmeester) en Adrie Mens.

CONTRIBUTIE.

De wijk zonder naam en zonder leden had, naast de 45 gulden kasgeld, natuurlijk behoefte aan geld. De contributie werd gesteld op f 1,= en voor bejaarden 2 kwartjes per maand. Een ook voor die tijd opmerkelijk laag bedrag. Des te opmerkelijker is het echter om te constateren dat op dit moment nog steeds f 1,= per maand betaald wordt en dat in 1985 een voorstel om die contributie op f 1,50 te brengen werd verworpen! De contributie en het aantal activiteiten zorgden ervoor dat het ledental gestaag steeg. Op 20 juli schrijft de notulant: 45 hele en 17 halve leden! In oktober 1963 krijgen we een beter beeld van het aantal leden: er zijn 66 contribuerende leden. In totaal is er sprake van 180 personen waarvan 72 kinderen, 42 gehuwden en 24 ongehuwden. Wat die 42 andere leden geweest zijn, laat het boek in het midden! 5)

ACTIVITEITEN.

Een nieuwe wijk met een nieuw bestuur. U kunt begrijpen dat men er even flink tegen aan ging. Bovendien werd men meteen voor het blok geplaatst, want in september van het oprichtingsjaar zou de familie Jaspers-Maas de diamanten bruiloft vieren, een feest dat zelfs nu nog tot de zeldzaamheden hoort. 6)

Voor het 22 september is, wordt er heel wat vergaderd, maar het resultaat is er ook naar. Koke Elst reed met zijn auto het diamanten bruidspaar naar de kerk. De auto werd "getrokken" door bruidjes en jonkers. Voor de deur van Nieuwstraat 18 werd een erepoort opgericht, versierd met groen, dat bij Jantje Prinsen in de Plantage gehaald was. Dat groen werd eerst ter goedkeuring aangeboden op een be-

stuursvergadering. Aan de overkant, in de tuin van Rinus Vos kwam een mast met vlaggen, terwijl ook de gevel van de woning van het paar aandacht zou krijgen in de vorm van slingers en bloemen. En dan het buurtfeest! Eerst 's middags voor de 65 kinderen uit de wijk die volop limonade, negerzoenen en snoep kregen. Namens de wijk werd aan het jubilerende paar een rookstoel aangeboden en 's avonds was er feest voor de volwassenen in café Heijmans. Zeventig man kwam hier opdagen en voor al die mensen waren er drie consumpties en hartige hapjes.

"En dan een batig saldo van ongeveer 85 gulden, dan kunnen we wel zeggen zo'n feest kunnen we nog wel eens aanpakken" schrijft Kees van Oorschot in de notulen van 9 oktober 1962. 7)

FEEST.

Men moet daar bij Kaaike Boven de smaak te pakken gehad hebben, want het diamanten bruiloftsfeest is nauwelijks voorbij of er wordt van een feestvergadering ter gelegenheid van de elfde van de elfde gesproken! Daar moet, naar traditie erwtensoepp met worst en poot gegeten worden. Staande de vergadering worden er pannen gehaald en de inhoud wordt geschat en als men er dan niet helemaal uitkomt, worden de pannen zelfs opgemeten. Men is het er over eens dat er wel drie van die pannen nodig zijn en die zullen tijdens de feestvergadering door "sterke mannen" naar café Heijmans worden gedragen.

Uit het verslag blijkt dat er flink gesmuld is van de soep. En onbegrijpelijk: Kaaike Boven maakte winst op deze avond. De avond kostte inclusief consumpties en soep f 32,11 terwijl de verloting in de loop van de avond f 32,84 opbracht. Drieënzeventig hele centen was de winst en een tevreden gezicht van de penningmeester.

STRUCTUUR.

In de loop van het eerste jaar krijgt de vereniging zelf wat meer structuur. Er wordt op papier gezet bij welke feesten binnen het gezin men acte de presence zal geven. En ook bij overlijden is de wijk uitdrukkelijk aanwezig.

In de loop van augustus wordt er een kort reglement gemaakt dat in november 1966 wordt gewijzigd en in 1978 geheel wordt vervangen. Sint Nicolaas wordt als een vaste activiteit op het programma opgenomen en men maakt zich alvast sterk voor de viering van het carnaval en voor de deelname aan de optocht. Een vast item moest ook de wijkreis worden, maar de kaartavonden wilden niet van de grond komen. Of was het zo dat de toenmalige bestuurders geen ridders waren? 8) Tenslotte worden de wijkgrenzen exact afgebakend omdat steeds meer mensen van buiten de wijk interesse tonen om deel te nemen aan alle activiteiten die tentoongespreid worden.

CARNAVAL.

De scheiding met de Markt moet toch wel flink gestoken hebben, want als thema voor de eerste grote wagen, koos men voor wat genoemd wordt "het grote splitsingsspektakel", waarvoor de heer Börger het ontwerp maakte. De wagen kreeg als titel "Bij het scheiden van de Markt" en de kinderen werden in twee groepen op de wagen verdeeld. Aan de ene kant de leden van Kaaïke Boven met schipperspetten en aan de andere kant kinderen met grote snorren en lange neuzen, de "Marktjoden". Centraal op de wagen stonden meester van Oers en Fons Scheepers, de voorzitters van de beide wijken, met daar middenin Huubke de Brok als slager Hermans, compleet in slagerversuïtusting met een hakmes om de financiën in de juiste verhouding tussen de beide wijken te kunnen verdelen. Die wagen was goed voor een tweede prijs, maar meteen ook was er commentaar op de jury-uitslag zo klinkt er in het verslag door en dat zal ook in de komende jaren zo blijven, al komt die kritiek niet altijd van Kaaïke Boven.

REIS.

In 1963 gaat de wijk voor het eerst op reis. In eerste instantie denkt men aan de Efteling waar voor de kinderen 80 cent entree betaald zal moeten worden (nu f 16,50 om maar een voorbeeld te geven!). Uiteindelijk wordt het Rotterdam en op zaterdag 10 augustus gaat men met 53 personen

op stap en behalve het feit dat Jo Gabriëls onder de blauwe plekken en schrammen thuis komt, wordt het een geslaagde onderneming genoemd. Dit soort grappige en humoristische opmerkingen komen trouwens meer in de verslagen voor. Zo weet de secretaris op 11 februari te melden:

"Notulen worden onderbroken door een lek in de waterleiding en onveranderd goedgekeurd". En op 22 oktober: "De voorzitter opent de vergadering maar zal die moeten onderbreken om Jantje in bed te doen, maar is weer gauw terug gekomen." Op 3 november 1964 krijgt het bestuur te horen dat men wel in de kelder van Leonardushof mag bouwen maar...*"er mag geen licht blijven branden en om 10 uur moeten we geveegd zijn."* Op 3 maart 1966: naar aanleiding van de uitslag van de carnavalsoptocht: *"Er zijn wijken die alles kapot geslagen hebben en opgeruimd en zeggen dat ze geen wagen meer bouwen..."* Op 3 mei 1966: *"...dat we volgend jaar aan het Oranjecomité maar om geld zullen vragen in plaats van afdragen als ze niet meer kunnen organiseren..."*

En zo gaat dat jaren door. Voor iemand die de notulen doorleest, veraangenaamd dit soort opmerkingen zeker de soms wat saaie opsomming van activiteiten in de verslagen.

CLUBLOKAAL.

Een verhaal op zich vormt het clublokaal. Amper een jaar na oprichting wordt er al gesproken om van clublokaal te veranderen. Tot dan toe was men gevestigd in café Heijmans. Als reden daarvoor voert Adri Mens tijdens een vergadering aan dat het eigenlijk toch niets is om zoals tijdens de jaarvergadering als haringen in een ton te zitten. Er wordt besloten om een circulaire uit te laten gaan waarmee de leden dan hun mening kenbaar kunnen maken. Ondertussen gaan enkele mensen van het bestuur alvast praten met Piet Dekkers op de Markt. Er wordt voortvarend gewerkt aan het vertrek naar de MARKT! Al in de novembervergadering worden de stemmen geteld en een grote meerderheid blijkt voor vertrek naar elders te zijn en zo gebeurt het ook.

GANGETJE.

In de komende jaren gaat het binnen de wijk allemaal zijn

gangetje. Er worden carnavalsbals gehouden, de wijk gaat jaarlijks met succes en met plezier op reis. De vergaderingen worden goed bezocht en de bewoners delen lief en leed met elkaar. De kinderen staan bij de activiteiten in het middelpunt van de belangstelling, de Sint Nicolaasavond, de wijkreis, de kinderbals en vooral de tractaties op chocolademelk na de carnavalsoptocht werden met name in de jaarlijkse notulen genoemd.

VEILIGHEID.

De wijkvereniging zorgt niet alleen voor de ontspanning van de bewoners, ook de veiligheid is hen een zorg. In de vergadering van 21 juni 1964 vraagt voorzitter Toon van Oers of de wijkvereniging niet enige verplichting heeft omtrent de veiligheid. Hij doelt daarmee op de kruising Nieuwstraat-Moerstraatseweg, Boomhoefstraat, Schoolstraat. Kort tevoren blijkt daar een ongeluk gebeurt te zijn. De secretaris krijgt opdracht om contact op te nemen met de wijk Kasteelstraat omdat veel van hun kinderen hier regelmatig oversteken. Hij meldt in zijn notulen dat hij hier nog even mee heeft gewacht omdat Frans Jongeneelen in de raad daar al vragen over heeft gesteld. In de vergadering van 25 september van dat jaar staat dat er inmiddels iets is gedaan aan de kruising door het plaatsen van borden. 9) Niet alleen in dit soort kleine zaken gaat Kaaike Boven op de politieke toer, ook in de carnavalsoptochten komt de politiek regelmatig om de hoek kijken. In 1965 wordt een wagen gebouwd met als motto "Wouw waar het DUUR wonen is". Dit vanwege de verhoogde rioolbelasting.

UITBREIDING BESTUUR.

Omdat er steeds meer mensen met name uit de Bernardlaan tot de wijk toetreden, wordt het bestuur met twee mensen uitgebreid. Dat zijn Giel Elst uit de Schoolstraat en Jan Groenewal uit de Bernardlaan. Deze laatste wordt tevens contactpersoon voor die straat. Giel Elst zal later nog een tijdlang als voorzitter functioneren. Door hem wordt ook de Johan Vroegrijks show naar Wouw gehaald die voor de vereniging (en de gemeente) het nodige geld oplevert. In

de vergadering van 20 april 1965 wordt Janus Elst uit Heerle uitgenodigd om één en ander over die show te vertellen en staande de vergadering wordt Johan Vroegrijk gebeld en voor een bedrag van 500 gulden naar Wouw gehaald.

SHOW.

Op 30 april komt Johan Vroegrijk met zijn hypnose-show naar Wouw en omdat de wijk Kaaike Boven er niet om zat te springen om de gemeentelijke kas flink te spekken met vermakelijkheidsbelasting, vraagt men om ontheffing.

"...en dit werd niet verleend, maar als extraatje deden de Heren van de Gemeente er nog wat bovenop omdat ze dachten dat anders onze winst te hoog zou worden. De aanslag luidde: 33,3%..." schrijft de secretaris ietwat cynisch in zijn notulen. 10)

De show zelf verloopt prima en levert voor de wijkvereniging een bedrag van f 358,24 op. Giel Elst krijgt daarvoor een pluim op zijn hoed en zijn vrouw een presentje op haar verjaardag! Met de gemeente blijkt men in de clinch te liggen:

"De belasting is ontzettend tegengevallen, maar hierover is het laatste woord nog niet gevallen, aldus de penningmeester. Inmiddels is de helft terugontvangen zodat we nu nog met het normale tarief te maken hebben. Wij hebben hieruit weer veel geleerd en ook dat de samenwerking onder de wijken soms ver zoek is. Maar wij gaan door en storen ons niet aan een en ander" meldt de notulant op 13 mei 1965. In de carnavalsoptocht van 1966 wordt daar nog eens nadrukkelijk de draak mee gestoken.

HULP.

Niet alleen burenhulp is de leden van Kaaike Boven niet vreemd, ook op alle mogelijke andere manieren probeert men de wijkbewoners te helpen. In oktober 1965 wordt er gesproken over een gezin uit de wijk dat bijna nooit geen hulp kan krijgen voor de was en dergelijke. De voorzitter besluit daarom naar wethouder Koos van der Wegen te stappen om dit voor zijn buurtbewoners te regelen. Resultaat is in elk geval dat er iets gebeurt. Wat is niet helemaal duidelijk, maar in de notulen van 29 oktober 1965 spreekt

men de hoop uit dat het nu allemaal beter zal gaan. Mochten er in de toekomst nieuwe gevallen geconstateerd worden waar gezinshulp op zijn plaats is, dan moet men contact opnemen met Kees Matthijssen op de Roosendaalsebaan. De hulp aan derden komt ook in de carnavalsoptocht nog eens naar voren waar men een groep gepleit wordt voor het beter uitrusten van de Wouwse brandweer, onder het motto "We wulle wel, maar we kunnen niet".

SUCCES.

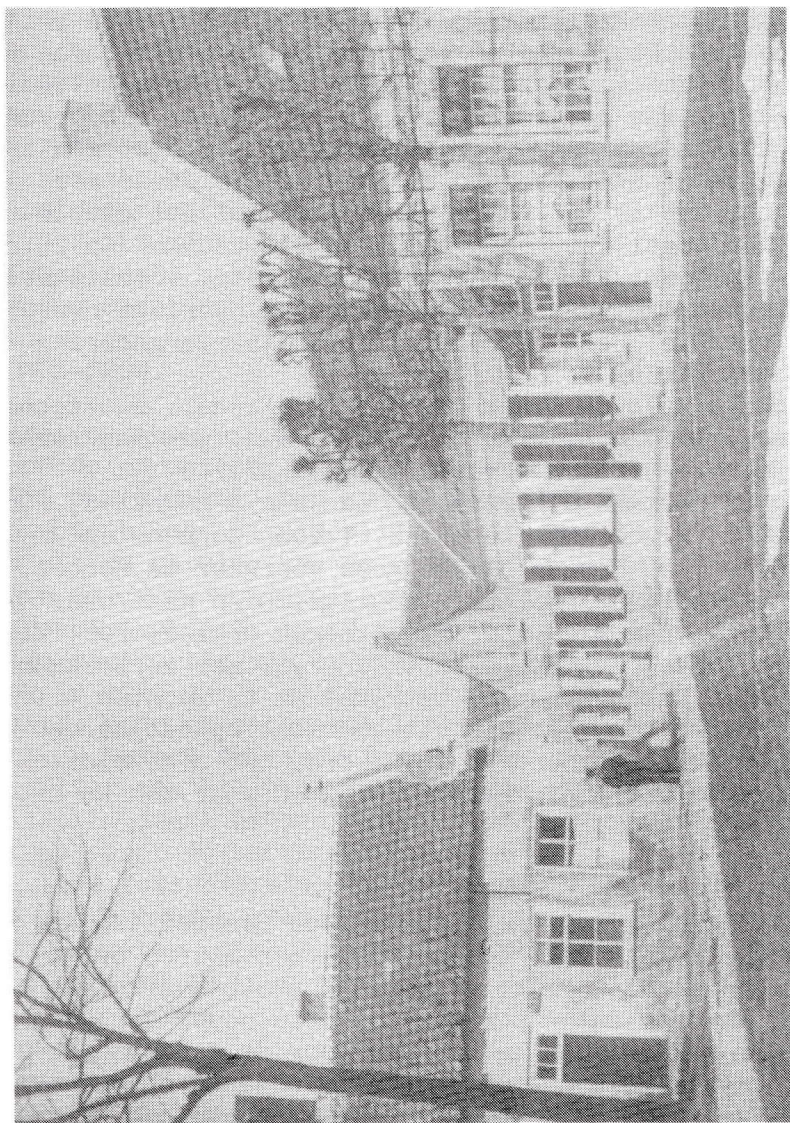
Het eerste lustrumjaar van Kaaike Boven brengt ook meteen het succes waarop men vijf jaar heeft gewacht: een eerste prijs met de grote wagen. Volgens een artikel in Brabants Nieuwsblad zag Wouw een Optocht-met-hoofdletter en had Kaaike Boven de verwaarloosde speeltuin "bijzonder levendig en leutig in beeld gebracht". De eerste prijs kreeg men echter pas na langdurig beraad van de jury omdat Kaaike Boven en de Kasteelstraat evenveel punten hadden. *Op de vergadering wordt dank uitgesproken aan Frans van Herwijnen die heel wat werk heeft verricht. "Voor de eerste keer hebben we het verricht zonder Rinus van Geel (de grote bouwer in voorgaande jaren, R.H.) en die had hier nu wel spijt van, maar volgend jaar doet deze man weer mee", meldt de secretaris op 2 februari 1967. 11)*

IDEEEN.

Leden en bestuur hebben soms ideeën die goed lijken, maar niet altijd even uitvoerbaar zijn. Zo is men ingegaan op een suggestie van de leden om tijdens de reis naar Zandhoven te gaan, maar dat is een fiasco geworden. Bestuurslid Jan Groenewal stelt voor om als wijkvereniging een vakantiehuisje te kopen en ergens te plaatsen en dat te verhuren aan de leden van de wijk. Het bestuur vindt het idee eigenlijk lang zo gek nog niet, maar men denkt dat het probleem de aankoop van een stukje grond zal zijn. Vandaar dat het voorstel toch maar niet wordt aangenomen.

PROBLEMEN.

In 1968 rijzen er problemen. Niet zozeer in de wijk, maar

Een gezicht vanaf de Markt op het eerste gedeelte van de Nieuwstraat. Tweespalt tussen deze beide straten was de oorzaak van het ontstaan van Kaaie Boven. De foto dateert van 1905. (foto: coll. gemeente Wouw).

4
wel rond de Stichting Carnaval. Kaaike Boven besluit om in elk geval geen wagen meer te bouwen, geen geld meer af te dragen aan de Stichting en ook geen loten meer te verkopen dat allemaal naar aanleiding van de verdeling van de prijzen van de optocht. Besloten wordt om het onderstel van de wagen maar meteen van de hand te doen en dat brengt 100 gulden voor de kas op, maar betekent tevens het einde van de bouwactiviteiten van de wijk! Vanaf die tijd specialiseert de wijk zich in groepen en individuele deelnames. En naar gebleken is met veel succes. Ook met het clublokaal blijken nogal wat leden problemen te hebben. Op 25 november 1969 laat Wim Mathijssen (de huidige voorzitter) een brief rondgaan waarin hij de klachten neerlegt over het café van Piet Dekkers. Vooral op de jaarvergadering kwam dat tot uiting.

"...Men zat o.a. in de stank van een oliekachel. Buurtgenoten, gezelligheid moet men zelf maken, maar men mag toch wel een propere gelegenheid verlangen." 12)

Er worden 52 stemmen uitgebracht, waarvan 8 negatief, 20 voor Potters, 2 voor Suijkerbuijk, 1 voor Coppens en 2 voor de Kroon. 19 Mensen bleken geen voorkeur te hebben. Het bestuur trekt daaruit zijn conclusies en gaat naar Potters om te vragen om een bal te mogen organiseren. Hier krijgt men echter nul op rekest. Toch wil men vertrekken, maar dan komt het bestuur op het idee om te wachten tot het buurthuis gereed is. Als dit voorstel op de jaarvergadering wordt gelanceerd in 1970 wordt het afgewezen en men besluit om voorlopig maar te blijven waar men nu is.

FEESTEN.

Eind 1971/begin 1972 is het raak met de feestelijkheden in de wijk. Liefst vijf gouden bruiloften moeten er gevierd worden en dat brengt natuurlijk grote kosten met zich mee. Vandaar dat een extra collecte onder de leden nodig is om geld bijeen te brengen voor de cadeaus en feestelijkheden. Die collecte brengt dusdanig op dat men niet eens een aanslag op de kas moet doen. 13)

En weer wordt er in 1972 over het clublokaal gesproken. In september van dat jaar is er een ledenvergadering in De Bargie omdat men op neutraal terrein daarover wil

spreken.

"Bij het laatst gehouden karnavalsbal zijn verschillende klachten naar voren gebracht wat betreft het meubilair en de dansvloer en ook de consumptieprijs was aan de hoge kant, terwijl de muziek, door de buurt zelf betaald, een miserabele plaats kreeg", staat in het jaarverslag te lezen.

Na veel heen en weer gepraat besluit men toch bij café Dekkers te blijven, maar het bestuur gaat in elk geval eerst eens met de kastelein praten. Als in de loop van 1973 Frits Hoogenboom zijn intrek neemt in het café in de Nieuwstraat, besluit men om daar zijn intrek weer in te nemen, omdat de familie ook lid is geworden van de wijk.

COMBI-SHOW.

Omdat de show van Johan Vroegrijk in 1965 nogal wat geld voor de vereniging in het laatje bracht, overweegt men in 1973 om de Combi-show van het Herelse Volkstoneel naar Wouw te halen. Uiteindelijk wordt daartoe ook besloten. En uit de notulen van de vereniging blijkt dat die show voor de kas geen windeieren heeft gelegd. De penningmeester spreekt tenminste in de vergadering van 28 december 1973 zijn waardering uit over deze nieuwe activiteit.

Ook in 1975 wordt de Combi-show door de wijk naar Wouw gehaald, maar de belangstelling valt dan erg tegen. Gelukkig echter brengt de verloting op deze avond nogal wat geld op zodat er een klein batig saldo is. Het bestuur moet bevestigen in angst hebben gezeten dat er een tekort zou ontstaan, want de secretaris meldt:

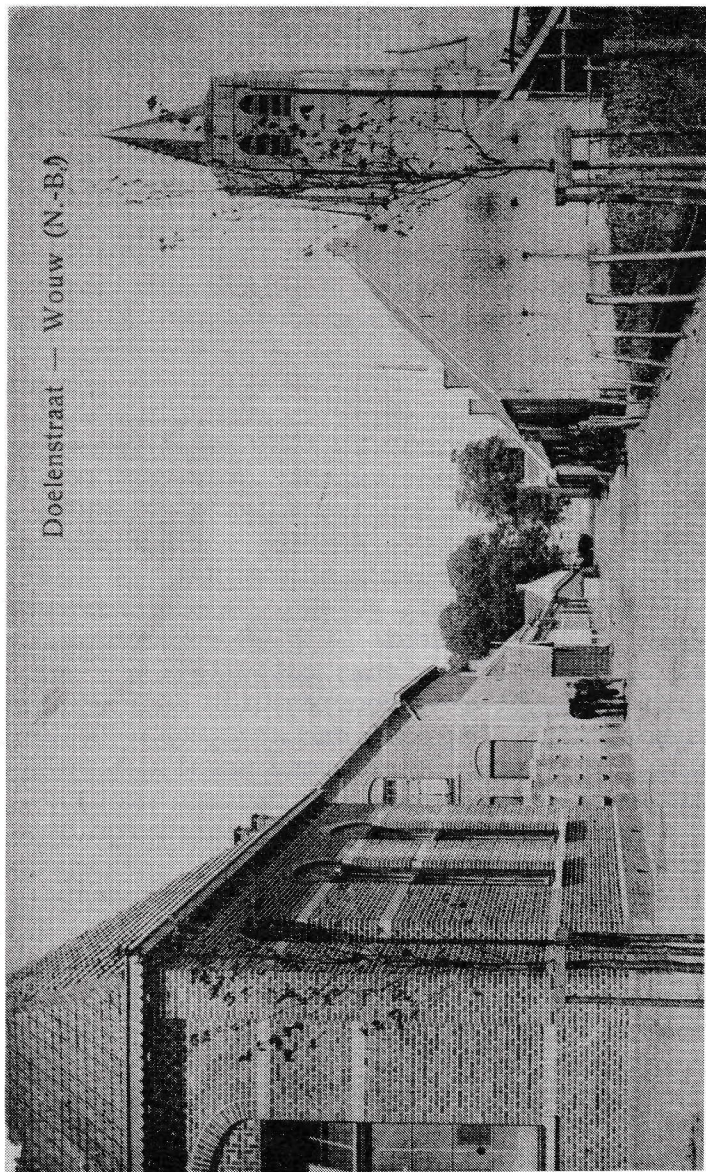
"... een tussenverslag van de penningmeester doet ons bijna in de handen klappen..."

Dit is meteen ook de laatste keer dat men zo'n risicovolle onderneming op touw zet. 14)

JUBILEUM.

In 1974 bestaat Kaaike Boven 12,5 jaar en, feesters als het daar in die wijk zijn, wil men dit niet ongemerkt voorbij laten gaan. Eerst komen de kinderen aan de beurt. Voor hen is er op zaterdag 17 augustus 1974 een gratis uitstapje naar Beekse Bergen.

Doelenstraat — Wouw (N.-B.)

Ook dit is een onderdeel van de wijk Kaaike Boven. De Doeldreef in 1916. Links de school die eind 1913 gereed kwam en het huis van mr. Baeten. Voorbij de houten schuur woonden meester Kuijpers, Kees van Tiggelen en Louis verbrak. De boomaanplant is nog vrij jong, maar dat komt omdat tijdens een zware storm in 1911 alle eiken er uit gewaaid waren. (Foto: collectie P. Meul - Heerle).

In november komen de volwassen leden aan de beurt. Vijf- en zeventig mensen komen naar de koffietafel, terwijl 's avonds op het wijkbal nog meer mensen aanwezig zijn. En oud-voorzitter Toon van Oers wordt tot ere-lid bevorderd. De kosten blijken niet eens zo erg hoog te zijn, maar dat vooral dankzij de 'zelfwerkzaamheid' van het bestuur. Ook de muziekgroep "The Jolly Stars", het vaste huisorkest van Kaaike Boven springt in op de minder ruime kas en past de prijs voor de feestavond aan. In ruil daarvoor mogen de muzikanten deel nemen aan de koffietafel!

WREVEL.

Niet alles is natuurlijk koek en ei binnen de vereniging. Er vallen, net als in een goed huwelijk, beslist wel eens harde woorden. Zo ook in de vergadering van 9 april 1976 als het carnavalsfeest geëvalueerd wordt. Kees van Oorschot zegt dan zich teleurgesteld te voelen in zijn heden en toekomst van voorzitter. Op de eerste plaats komt dat omdat hij niet op de hoogte was van deelname aan de optocht in Heerle. Daarnaast zouden sommige leden nogal eigenhandig optreden en taken op zich nemen die alleen de voorzitter toekomen. Hij is het er niet over eens dat motto's die in een bestuursvergadering vastgesteld worden, later weer veranderd blijken te zijn. Het bestuur kan zich wel in deze opmerkingen vinden. In de toekomst wil men voor dit soort zaken waken. Dat betekent ook meteen zand over de hele zaak en men gaat over tot de orde van de dag.

NIEUW.

In 1976 worden voor het eerst verschillende vernieuwingen toegepast. Op de jaarvergadering wordt een bingo gehouden. Dat bevalt zo goed dat men meteen maar een eigen bingo-apparaat aan wil schaffen! Nieuw is ook voorzitter A. Maas en het feit dat er voortaan bij huwelijken van kinderen van de leden niet meer voor een attentie wordt gezorgd. Besloten wordt (in 1977) om een foto-archief van wijkactiviteiten in het leven te roepen. En men hoopt dat leden uit de wijk ook foto's af willen staan voor dat doel. Nieuw is de barbecue die in 1977 wordt gehouden in de tuin

van Wim en Annie Matthijssen. Die barbecue wordt gehouden in het kader van het 15-jarig bestaan van de vereniging. In eerste instantie zou het een feestavond worden, maar de kosten van de muziek alleen al zouden het budget te boven gaan. De kinderen van de wijk gingen in het kader van het jubileum naar een piratenfilm in Bergen op Zoom. Nieuwe activiteiten zijn ook zaalvoetbalwedstrijden en fietstochten.

GAT.

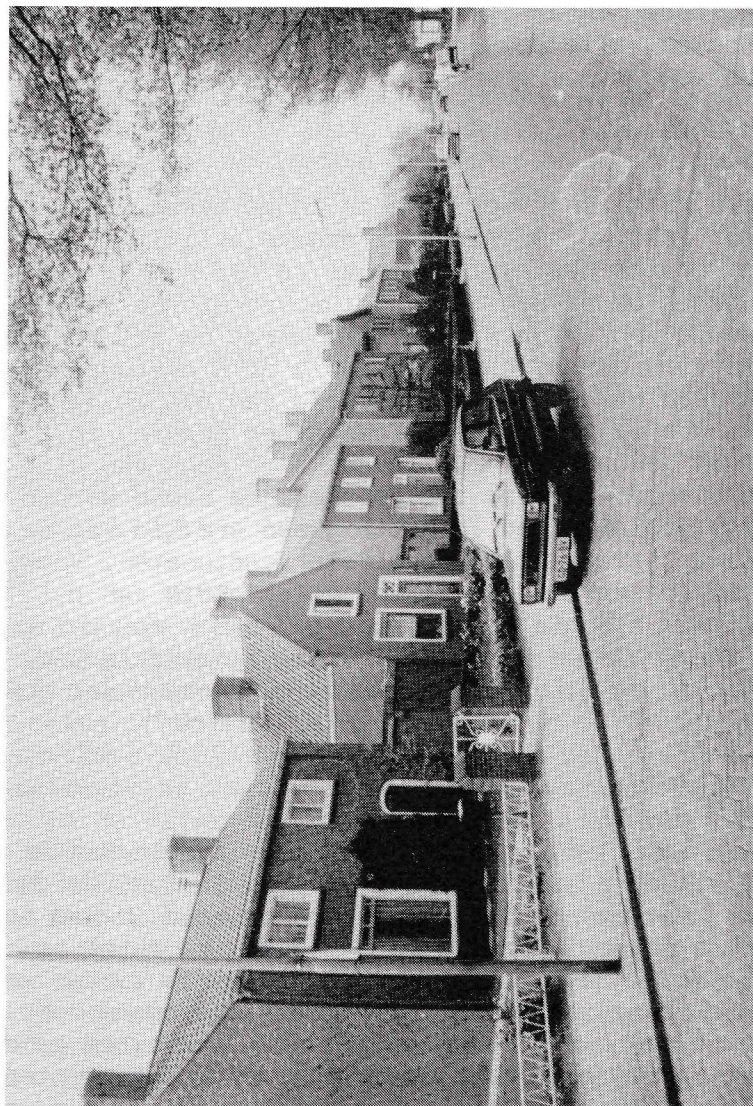
In de notulen van de vereniging valt dan een gat, want in 1979 is er niet genotuleerd. Alleen een jaarverslag werd gemaakt. Mogelijk dat dit iets te maken heeft met het vertrek van postmeester Frans Geers naar Oudenbosch. Op 7 december 1979 worden de notulen hervat en noteert Carla Bakx de gegevens van de vereniging. Een gat valt ook in de organisatie van de barbecue. In 1980 blijken 21 mensen deel te nemen aan dit evenement, het bestuur laat dit eetfeest dan niet doorgaan omdat bijna alle deelnemers ook nog afkomstig zijn uit het bestuur. Bij de organisatie van de bingo, noteert de secretaris ook het woord: bestuursbingo. Wat wel aanslaat is de fietstocht die op zondagmorgen wordt gehouden en de regelmatig terugkerende kaartavonden.

EIGEN PRINS.

Sinds 1968 heeft de vereniging een eigen carnavalsprins. Giel Elst luistert de kinderbals op met zijn komst en ook op de bals voor volwassenen zorgt hij voor een stukje eigen sfeer. Hij wordt daarbij vergezeld van een nar en een schrik, beiden afkomstig uit de eigen wijk.

Dat valt bij de Stichting Carnaval niet altijd in goede aarde. In de notulen van deze stichting lezen we: "Er zijn echter een aantal wijken of verenigingen zoals Kaaike Boven, de Kerkuilen, Cluzona etc., die een eigen prins hebben. Op zich genomen is dat erg jammer, maar nog te begrijpen. Zeer vervelend wordt het echter als zo'n prins ook nog in de openbaarheid treedt."

Die wrevel was al langer te merken binnen het Wouwse carnaval. In de bestuursvergadering van Kaaike boven van 12 januari 1981 komen zelfs twee mensen van de Stichting

De Schoolstraat: een onderdeel van wijk Kaaïke boven zoals die er in mei 1982 uitzag.
(foto: coll. gemeente Wouw).

praten over deze zaak. Kaaike Boven houdt echter voet bij stuk. En de situatie blijft ongewijzigd. De belangstelling voor de carnavalsbals in de wijk loopt echter steeds verder terug, zodat vanaf 1984 niet eens meer een eigen bal wordt gehouden. Alle opwinding binnen de Stichting Carnaval is dus voor niets geweest!

ANDERE ACTIVITEITEN.

Ook de belangstelling voor de reis loopt terug, vandaar dat gezocht gaat worden naar wat andere activiteiten. Eerst moet echter het reglement van de vereniging nog gewijzigd worden omdat men twee bestuursvacatures in 1981 niet opgevuld kan krijgen. Besloten wordt om het reglement zodanig te veranderen, dat voortaan 3 of 5 bestuursleden zitting kunnen nemen. Ter gelegenheid van het 20 jarig bestaan van de wijk wordt een feestavond gegeven in.... café "In den Veehandel"! Men is dus weer eens van club-lokaal veranderd! Tijdens die feestelijke avond worden Kees Raats, Giel Elst en Jo Matthijssen ere-lid van de wijk gemaakt in verband met hun vele verdiensten. Voor de kinderen is er een kinderfilm ter gelegenheid van het jubileum, maar slechts 5 kinderen gaan samen met het bestuur op stap. Nieuwe activiteiten zijn inmiddels bowlingavonden en de uitbreiding van de rikavonden met jokers.

ZILVEREN KAAIKE.

Langzaamaan komt 1987 in zicht, het jaar waarin Kaaike Boven het zilveren jubileum gaat vieren. In 1985 worden alvast wat kaartavonden georganiseerd om geld in kas te krijgen voor de activiteiten in 1987. Een voorstel om daarvoor ook de contributie te verhogen wordt zonder meer van de tafel geveegd. Wel stellen de wijkbewoners voor om een collecte te houden onder de leden om wat extra geld bij elkaar te krijgen om activiteiten op touw te zetten. In café In den Veehandel komt een spaarkas te hangen waarin geld gedeponneerd kan worden en onder de leden worden mensen gevraagd voor een feestcomité. Dat comité bestaat uit Jo Matthijssen, Giel Elst, Ria Jansen, Cok van Dooren,

41
en Annie Mathijssen, terwijl vanuit het bestuur Ad van Loon en Wim Mathijssen zitting hebben. Dat comité werkt hard aan activiteiten die medio mei 1987 georganiseerd moeten worden

TOT SLOT.

Een zilveren jubileum van een wijkvereniging is beslist geen alledaagse activiteit. Wat destijds begon als een boos gekrakeel bij de splitsing van Markt en Nieuwstraat groeide uit tot een vereniging met eigentijdse activiteiten. Dat meegroeien met de tijd is de sterkte van de wijkvereniging, maar ook het feit dat iedereen gelijk is, de onderlinge sfeer goed en de kinderen altijd centraal stonden in het programma, zal daar beslist aan meegewerkt hebben. Het ontbreken van deze geest is waarschijnlijk ook de oorzaak dat veel wijkverenigingen inmiddels tot het verleden behoren. De wijken Schoelie-end, Plantagebaan, Kasteelstraat en Markt hebben lang gefloreerd maar zijn langzaam uit het dorpsbeeld verdwenen.

Wouw, maart 1987.

RENE HERMANS.

NOTEN.

1. Zie bijlage II.
2. Café Jac.Somers was lang een bruin café. Een echt dorps-café waar op de warme zomeravonden de mensen een pintje dronken of buiten op de stoep zaten te 'buurten'. Later kwam Kees Heijmans in dit café. Na zijn vertrek kwam er kastelein na kastelein en de naam veranderde van La Pondo in de Vijver en Ter Zake. Kasteleins waren in die tijd o.m.Hoogenboom, van Ginneken, Goossens, van Wezel.
3. Uit mijn eigen herinnering weet ik nog dat mijn vader, de in het verhaal genoemde slager Hermans, witheet thuis kwam van die splitsingsvergadering. "Maar we blijven bij de Markt" kondigde hij triomfantelijk aan. Toen later de wijk Markt verdwenen was en alle problemen reeds lang vergeten, sloot hij ook aan bij Kaaike Boven.
4. Een bedrag van 5 gulden voor de activiteiten op koninginnedag en bovendien nog een rondje in een café moet op een vergissing berusten.

5. Jaarverslag uit notulenboek 1 over 1962/1963. Alle volgende gegevens zijn afkomstig uit de vier notulenboeken van de vereniging en het boek met jaarverslagen en verslagen van jaarvergaderingen.
6. Tevoren was er nog de sacramentsprocessie. Ook in 1963 nam men daaraan deel. C.Kriesels was toen 'ingehuurd' om snel de vlaggetjes langs de route in de Nieuwstraat te verplaatsen naar de Doeldreef.
7. De penningmeester vindt dat Heijmans te veel heeft gerekend. Er waren nog 4 of 5 flessen limonade over en die zijn nooit verrekend.
8. Tot in 1964 wordt steeds getracht een kaartavond te houden, maar pas op 4 april 1964 lukt dat!
9. Dat bleek echter niet afdoende, want later kwam er éénrichtingsverkeer, waarbij het verkeer alleen vanaf de kruising de Boomhoefstraat in mag rijden. De gevaarlijke kruising werd daardoor heel wat minder gevaarlijk.
10. Notulen van 20 april 1965.
11. Motto was "Wemme de speultuin wir gelijmd" en van deze wagen verscheen zelfs een foto in het Brabants Nieuwsblad.
12. Circulaire van 25-11-1969 waarop men aan kon geven waar men heen wilde.
13. Het ging om de gouden bruiloften van J.Mens, Leonardushof (21-9-1971), W.Matthijssen, Nieuwstraat 7 (22-10-1971), W.van Geel, Leonardushof (3-12-1971), M.van Steenpaal, Nieuwstraat 16 (4-1-1972) en M.van Tiggelen Nieuwstraat 9 (1-2-1972).
14. In 1976 bracht het bestuur nog wel een bezoek aan Heerle, maar de show werd niet meer naar Wouw gehaald in verband met financiële risico's.
16. Notulen van de openbare sluitingsvergadering van de "Stichting Vrienden van Carnaval" op 14 april 1980.

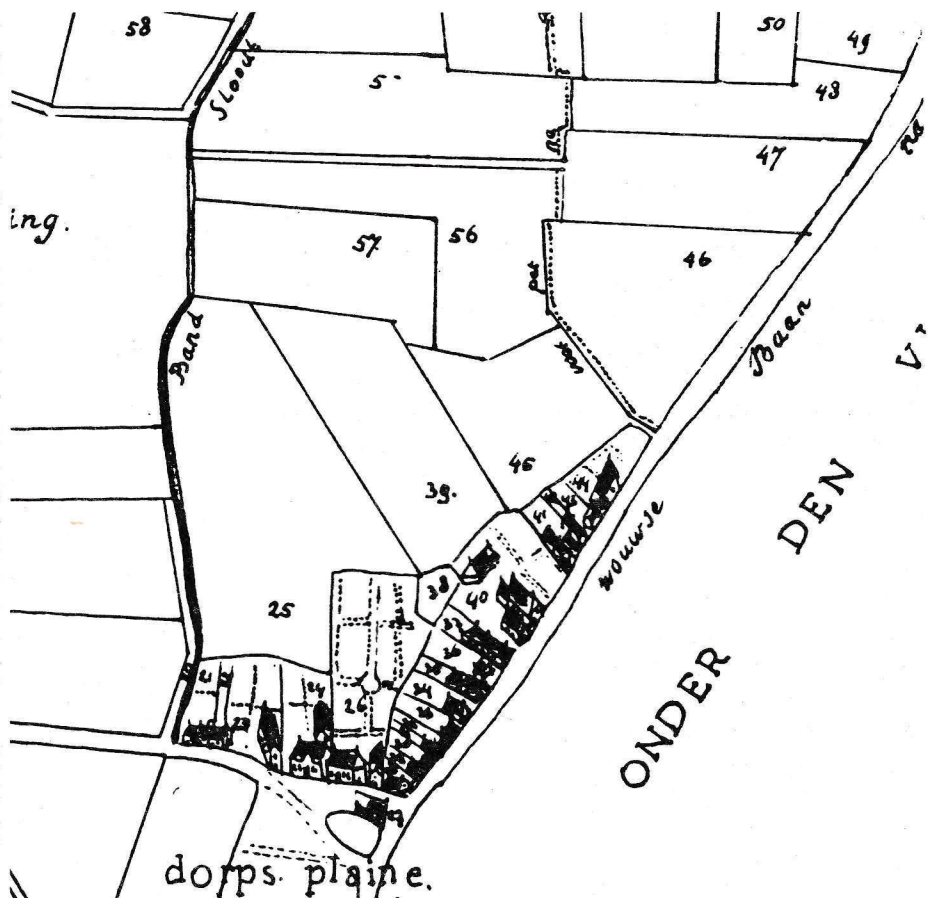
4

BIJLAGE I: BESTUURSLEDEN.

Toon van Oers, voorzitter, 1962 - 1965.
Kees van Oorschot, secretaris, 1962 - 1971.
Kees van Loon, penningmeester, 1962 - 1972.
Jo Gabriëls-de Jong, 1962 - 1969.
Adrie Mens, 1962 - 1965.
Jan Groenewal, 1963 - 1972.
Giel Elst, voorzitter vanaf 1965, 1963 - 1973.
Jo Matthijssen-van Ginneken, 1969 - 1977.
Janus Luijsterburg, secretaris, 1971 - 1975.
Kees Raats, penningmeester, 1972 - 1981.
Corrie Buijsen-van Bergen, 1972 - 1978.
Kees van Oorschot, voorzitter, 1973 - 1976.
Frans Geers, secretaris, 1975 - 1979.
Janus Maas, voorzitter, 1976 - 1979.
Jeanne Goossens-Mangelaars, 1977 - 1978.
Carla Bakx-Luijks, secretaris vanaf 1979, 1978 - 1983.
Janny Groenewal-Bloothoofd, 1978 - 1981.
René de Regt, penningmeester vanaf 1981, 1979 - 1984.
Wim Mathijssen, voorzitter, 1979 - heden.
Ad de Groen, secretaris, 1983 - heden.
Ad van Loon, penningmeester, 1984 - heden.
Rien Jaspers, 1984 - heden.
Leo Heinsbroek, 1984 - heden.

BIJLAGE II.

De naam Kaaike Boven is afkomstig van "'t Kaaike". Dat was in de volksmond een weggetje dat liep tussen de huisnummers 12 en 10 in de Nieuwstraat. Precies op die plaats ligt nu de Glymesstraat.

In nummer 12 woonde destijds bakker Frie van Ravels, terwijl nummer 10 de stal van Merijntje van Tiggelen was. Nummer 8 was het café van Merijntje van Tiggelen. Aan de overkant van de straat had hij twee grote schuren voor steenkolen en briketten, want Merijntje was behalve kastelein en boer ook nog kolenboer. Langs 't Kaaike kon men op 't erf van Merijntje van Tiggelen komen, maar ook op

de Donk. Oorspronkelijk was dit een kerkepad. Een klein deel van het pad ligt nog tussen de Ridderstraat en de Donkenweg. Het pad is nu niet breder meer dan een halve meter, maar voor een kerkepad waar men toch alleen maar te voet over ging, was dat ook niet nodig.

Op het Kaaïke stonden, direct achter de tuin van Frie van Ravels ook vier kleine oude huisjes. In deze woningen leefden in de loop der jaren onder meer Jan Govers, Jantje Mathijssen, Janske van de Kastele (Huilekachel), Mie van Gastel, Kees Renkels, Toon Schoonen, J. Buijsen en Jac. Wouts.

Op bijgaand stuk van een oude Schotkaart van de landmeter Adan is duidelijk te zien hoe vroeger het Kaaïke liep. Het weggetje liep naast de Bandsloodt en kwam uit op het Donckse Bruijk Weegje en het Steene Cruijs Straetje (de tegenwoordige Donkenweg).

De Nieuwstraat gezien vanaf de kruising met de Schoolstraat. Deze foto dateert uit de jaren zestig. Het huis waarvan nog een stukje van de goot te zien is, werd eerst bewoond door Jan Schrauwen, later kwam daar Ko Maas in en daarna Kees van Meel.

In de twee huisjes daarnaast woonden in de loop der jaren onder meer Kees Bogers, Teske Schuurbiers, Peer Maas en Toontje van Osta.

Dan komt het café waarin op het moment van de foto Kees Heijmans woonde. Voor hem was het Jac. Somers, die het café weer overnam van Lindert Elst en daarvoor Peerke Verbraak.

In het kleine huisje woonde eerst Kiske Heijnen en later de familie Jaspers.

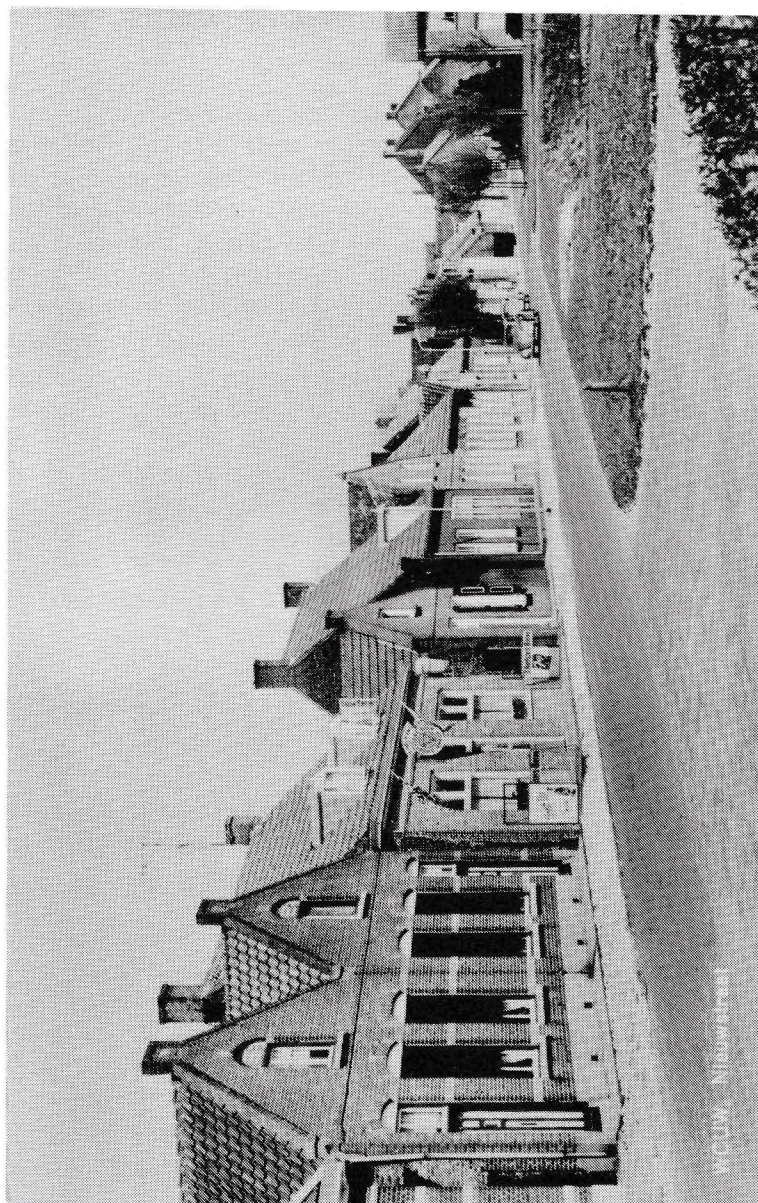
De dwarsstaande woning naast dit kleine huisje was het winkeltje waar Kiske Heijnen eerst een deel van zijn brood verdiende. Na hem kwamen Jan Bastiaanse en Kaat Raats erin, terwijl Kees Raats de winkel verbouwde tot woning.

Het volgende huis met topgevel is dat van Janus Hermans en Bet Goossens. Achter hun huis was vroeger een slagerij.

In het dwarsgebouwde huis waren oorspronkelijk drie gezinnen ondergebracht: Riekus en Jo Gabriëls, Kee Bruggemans en Jaan Hermans. Waar die laatste woonde kwam later Devillers. Toen die verhuisde, werden de twee laatste woningen omgebouwd tot één en kwam de familie Luijsterburg erin.

Naast deze woning stond oorspronkelijk de schuur van de familie Van Dijk. Aart Uijt-dewilligen maakte er een woning van en nu woont de familie Tirions er.

Het huis achter de leilinden is dat van de familie Van Dijk. De overige huizen zijn op de foto moeilijk te herkennen. Waar de zwarte schutting uitspringt, lag oorspronkelijk het Kaaik. (Foto: collectie René Hermans).

W.C.W. Nieuwenhuis

Deze uitgave werd mede mogelijk door financiële steun van de Rabobank „Wouw - Kruisland”

